

ועתה אחרי כתבתי לך שלשים במועצות ודעת להודיעך סיפורים היקרים האלה בעיון שכלי מהני צנתרי דדהבא עמודי דנורא עוד לאוקי מלין עירין קדישין בדברים נפלאים מאת הצדיק הקדוש גאון ישראל עין יעקב מוה' שמשון ווינער בעהמ"ח תוספות חדשים על ששה סדרי משנה אשר הוסיף חכמה על חכמתו ועליו צדקו יחדיו דברי הכתוב יהב חכמה לחכימין ומנדעה ליודעי בינה. גם רוחב לבבו חכמתו וקדושתו תשמע אחי הקורא ותבהל. ולמען ישולבו הדברים אל עיון שכלי נקדים בסיפורי הצדיק הגאון הקדוש הלזה את המאחר. ואחר נשובה נספר יתר משפטיו ונפלאותיו. שאט בנפש למען מגרשה לבו (יחזקאל):

כאשר הניח ד' מסביב וישב על כסא קודש את הגאון הצדיק מוהר"ש ווינער זי"ע בע"מ ווינען הבירה מלבד אשר על כל סגנים ומלכים יצא טעמו ונימוקו להיותו יועץ נאמן על כל דבר מלכות אל הקיסר פראנץ הראשון מלך הרחמן. הי' רועה נאמן לעדר יעקב. בכבוד קדושתו אסף כל נפש יקר וכל בן חיל להורותם דרך הקודש ולפתחו השכימו כל מבקש תורה דורש חכמות נשגבות וכל הגת לב תבונה כי הוא הי' אשכול השלימות ועליו לא הרהיב שום איש ללכת מנגד ומה גם לדבר סרה ח"ו. וכל תהלוכותיו בגוים היו על אדני החסידות. גם לו ניתנה הברכה לברך את החוסים בצלו. ופעם אחת בא אליו גביר מעיר הקרובה לווינען. אשר התקרב אליו פעם זיבקש את ברכתו מזל טוב כי התקשר היא כל יקרו וכל מעיינו בה ישעו וכל חמדתו. עם עלם נעים כגילה חובק שדי החכמה ושתי התורות אחודות. ודבוקות הנה אתו עילוי מאוד נעלם ממקור מחצב קודש. וישאלהו הצדיק הגאון על שמו ויברכהו במז"ט כחק. ולתקופות ימי ההתקשרות. השמיע באזני הצדיק הגאון כי עתותי שמחתו קרבו ויאתיון ולמועד המוגבל הזה עליו שמחה. ויוסף לברכהו בשמחת עולם על ראשו שמחה לפני השם ויעלוף עד נצח בשמחתו. ומפני טורח הדרך לא אבה הצדיק הגאון למלא משאלות לב הגביר הזה ללכת אחריו למהנתו לסדור קדושין כאשר חלה את פניו. וישב שמח וטוב לב אל ביתו ויעש משתה ושמחה הולך וחוגג עת

ישעו וכל חמדתו. עם עלם נעים כגילה חובק שדי החכמה ושתי התורות אחודות. ודבוקות הנה אתו עילוי מאוד נעלם ממקור מחצב קודש. וישאלהו הצדיק הגאון על שמו ויברכהו במז"ט כחק. ולתקופות ימי ההתקשרות השמיע באזני הצדיק הגאון כי עתותי שמחתו קרבו ויאתיון ולמועד המוגבל הזה עליו שמחה. ויוסף לברכהו בשמחת עולם על ראשו שמחה לפני השם ויעלוף עד נצח בשמחתו. ומפני טורח הדרך לא אבה הצדיק הגאון למלא משאלות לב הגביר הזה ללכת אחריו למהנתו לסדור קדושין כאשר חלה את פניו. וישב שמח וטוב לב אל ביתו ויעש משתה ושמחה הולך וחוגג עת

ועתה אחרי כתבתי לך שלשים במועצות ודעת להודיעך סיפורים היקרים האלה בעיון שכלי מהני צנתרי דדהבא עמודי דנורא עוד לאוקי מלין עירין קדישין בדברים נפלאים מאת הצדיק הקדוש גאון ישראל עין יעקב מוה' שמשון ווינער בעהמ"ח תוספות חדשים על ששה סדרי משנה אשר הוסיף חכמה על חכמתו ועליו צדקו יחדיו דברי הכתוב יהב חכמה לחכימין ומנדעה ליודעי בינה. גם רוחב לבבו חכמתו וקדושתו תשמע אחי הקורא ותבהל. ולמען ישולבו הדברים אל עיון שכלי נקדים בסיפורי הצדיק הגאון הקדוש הלזה את המאחר. ואחר נשובה נספר יתר משפטיו ונפלאותיו. שאט בנפש למען מגרשה לבו (יחזקאל):

כאשר הניח ד' מסביב וישב על כסא קודש את הגאון הצדיק מוהר"ש ווינער זי"ע בע"מ ווינען הבירה מלבד אשר על כל סגנים ומלכים יצא טעמו ונימוקו להיותו יועץ נאמן על כל דבר מלכות אל הקיסר פראנץ הראשון מלך הרחמן. הי' רועה נאמן לעדר יעקב. בכבוד קדושתו אסף כל נפש יקר וכל בן חיל להורותם דרך הקודש ולפתחו השכימו כל מבקש תורה דורש חכמות נשגבות וכל הגת לב תבונה כי הוא הי' אשכול השלימות ועליו לא הרהיב שום איש ללכת מנגד ומה גם לדבר סרה ח"ו. וכל תהלוכותיו בגוים היו על אדני החסידות. גם לו ניתנה הברכה לברך את החוסים בצלו. ופעם אחת בא אליו גביר מעיר הקרובה לווינען. אשר התקרב אליו פעם זיבקש את ברכתו מזל טוב כי התקשר מעדנות את בתו יחידתו היא כל יקרו וכל מעיינו בה ישעו וכל חמדתו. עם עלם נעים כגילה חובק שדי החכמה ושתי התורות אחודות. ודבוקות הנה אתו עילוי מאוד נעלם ממקור מחצב קודש. וישאלהו הצדיק הגאון על שמו ויברכהו במז"ט כחק. ולתקופות ימי ההתקשרות. השמיע באזני הצדיק הגאון כי עתותי שמחתו קרבו ויאתיון ולמועד המוגבל הזה עליו שמחה. ויוסף לברכהו בשמחת עולם על ראשו שמחה לפני השם ויעלוף עד נצח בשמחתו. ומפני טורח הדרך לא אבה הצדיק הגאון למלא משאלות לב הגביר הזה ללכת אחריו למהנתו לסדור קדושין כאשר חלה את פניו. וישב שמח וטוב לב אל ביתו ויעש משתה ושמחה הולך וחוגג עת

דודים

פאר מקדושים

דודים חתונת בתו יחידתו ולא ארכו הימים והנה בא אל הצדיק הגאון ואתו עמו חתנו אשר הביא עמו לקבלת פני הרב ברגל. ולא שוא דברו שפתיו כי אחרי אשר חזה הצדיק בנועמו אמר אך זה לפני משוח בשמן משחת קודש החכמה בתבונה ודעת. והי' עדיני יעצני חריף ושנון והשתעשע הרב עמו ימי מספר. וישלחו אל ביתו בחברת חותנו הגביר ויברכם לשלום והנה לימים נצמח קטטה ומריבה בין האברך הזה ובין אשתו בת הגביר אשר לקח כי הוא הי' מילידי העניים האומללים בית אביו ריק הי' מכל ואך הגביר הלזה בתורת ד' חפץ ולא שת אל הכסף פניו ועוד הזיל מכיסו על מלבושי האברך בגדי הנוי ותפארת. ונשי בנות בליעל שכונת ריח בעלה בעיני' כי הי' אך נוכח התורה דרכו ונגד החכמה מגמתו. ובאלה מצאו בנות בליעל און להן להתלע לב האשה אשת האברך הלזה לשנוא אותו. ותגדל המריבה ותרב תאני' בכל בית הגביר הנזכר כי לוקח כל חייו וכבודו בעיני חותנו הגביר ויעשהו כמתעתע. ותהי נפש האברך במצור ובמצוק עד כי אלצהו ההוכרח לעקור מביתו כולמו ויאסוף לו זעיר שם ממעטפותיו מכתונת ומחלצות עד כל שלמתו לעורו ויכרוך לו יחד לכרך אחד ויעל ברגליו אל רבו הצדיק הגאון וויען הבירה. וישפוך את נפשו לפניו. ויתמהמה שמה ימים אחדים וילך לעשות דרכו כאשר ימצא לגור. וישאלהו הצדיק על כל אודותיו ויתמרמר האברך במרי שיחו עד מאוד ויאמר אברך כעל כנפי יונה אל כל אשר ישאוני עיני. והנה האברך הרחיק מביתו לבקש הרווחה. ואת אשתו הניח בבית אבי' לאנחה. כי חגים ינקופו ימים על שנה ונספה האשה לדעתה. כי טוב להניח הבעל לשבת שקט ושאין על משנה ותלמוד. מהיות ערירה יושבת גלמודה ותפנה יום יום כה וכה ובדרי' תוך בדד מושבה. בעלה אין עמה. רע נאמן לב ולבבה. סגור לבה באין פותח נוחם בצרתה אף חליפות ששון בישועתה. ותבכה אל אבי' הגביר ותאמר אנה הברחת ברוחך הקשה את בעלי כי אך אתה הכרעתי ואתה היית בעוכר. לכוף אותו תחת שבע מוסרך לקחתו ואתה הברחתו גם ברח ויום ויום פרצו שפתיה כנחל זעם ועפעפי' נזלו מקור דמעה ותנחומות הבל היו מאבי' ומכל חכמות שכנותי' כי תענינה כל יום המבטח לא יכלו לכבות את עברתה ונהפוך עוד כי הי' כדלף לאש בוער. וכדברה אל אבי' יום יום. קם זד יהיר אברך אחד סמוך שכן אלי' אשר עיניו על האשה העדינה בת הגביר נשא ויחמוד את יפי' בלבו. והוא החל יום יום לבא אל בית הגביר להגיס דעתו להתרועע עם בתו הצפירה. עד כי בימים לא מועטים הכל פצה

פיהו

הכל פצה

דודים חתונת בתו יחידתו ולא ארכו הימים והנה בא אל הצדיק הגאון ואתו עמו חתנו אשר הביא עמו לקבלת פני הרב ברגל. ולא שוא דברו שפתיו כי אחרי אשר חזה הצדיק בנועמו אמר אך זה לפני משוח בשמן משחת קודש החכמה בתבונה ודעת. והי' עדיני יעצני חריף ושנון והשתעשע הרב עמו ימי מספר. וישלחו אל ביתו בחברת חותנו הגביר ויברכם לשלום והנה לימים נצמח קטטה ומריבה בין האברך הזה ובין אשתו בת הגביר אשר לקח כי הוא הי' מילידי העניים האומללים בית אביו ריק הי' מכל ואך הגביר הלזה בתורת ד' חפץ ולא שת אל הכסף פניו ועוד הזיל מכיסו על מלבושי האברך בגדי הנוי ותפארת. ונשי בנות בליעל שכונת ריח בעלה בעיני' כי הי' אך נוכח התורה דרכו ונגד החכמה מגמתו. ובאלה מצאו בנות בליעל און להן להתלע לב האשה אשת האברך הלזה לשנוא אותו. ותגדל המריבה ותרב תאני' בכל בית הגביר הנזכר כי לוקח כל חייו וכבודו בעיני חותנו הגביר ויעשהו כמתעתע. ותהי נפש האברך במצור ובמצוק עד כי אלצהו ההוכרח לעקור מביתו כולמו ויאסוף לו זעיר שם ממעטפותיו מכתונת ומחלצות עד כל שלמתו לעורו ויכרוך לו יחד לכרך אחד ויעל ברגליו אל רבו הצדיק הגאון וויען הבירה. וישפוך את נפשו לפניו. ויתמהמה שמה ימים אחדים וילך לעשות דרכו כאשר ימצא לגור. וישאלהו הצדיק על כל אודותיו ויתמרמר האברך במרי שיחו עד מאוד ויאמר אברך כעל כנפי יונה אל כל אשר ישאוני עיני. והנה האברך הרחיק מביתו לבקש הרווחה. ואת אשתו הניח בבית אבי' לאנחה. כי חגים ינקופו ימים על שנה ונספה האשה לדעתה. כי טוב להניח הבעל לשבת שקט ושאין על משנה ותלמוד. מהיות ערירה יושבת גלמודה ותפנה יום יום כה וכה ובדרי' תוך בדד מושבה. בעלה אין עמה. רע נאמן לב ולבבה. סגור לבה באין פותח נוחם בצרתה אף חליפות ששון בישועתה. ותבכה אל אבי' הגביר ותאמר אנה הברחת ברוחך הקשה את בעלי כי אך אתה הכרעתי ואתה היית בעוכר. לכוף אותו תחת שבע מוסרך לקחתו ואתה הברחתו גם ברח ויום ויום פרצו שפתיה כנחל זעם ועפעפי' נזלו מקור דמעה ותנחומות הבל היו מאבי' ומכל חכמות שכנותי' כי תענינה כל יום המבטח לא יכלו לכבות את עברתה ונהפוך עוד כי הי' כדלף לאש בוער. וכדברה אל אבי' יום יום. קם זד יהיר אברך אחד סמוך שכן אלי' אשר עיניו על האשה העדינה בת הגביר נשא ויחמוד את יפי' בלבו. והוא החל יום יום לבא אל בית הגביר להגיס דעתו להתרועע עם בתו הצפירה. עד כי בימים לא מועטים

פאר מקדושים

פיהו אל הגביר לאמר שא נא גבירי. אני הגבר רואה עני בשבט עברת הזעם מבתך המאושרה והיא יחידה לך, וכל דמעותי עד לבי נגעו: ואנכי הלא תועפות זהב לי והנני נגיר בן גביר: ולא לבצע כסף מחיר עבודתי תשקול. ואתור כמלאך שלום בארץ הולך ותור עד כי אמצא חתנך לוקח בתך. או להשיבו אל ביתך או לקחת גט פטורין מאתו בדרך. וכל עוד אופני המסחר לא יסובו על ראשי יורשני העת לבחור בראשית תרומת קודש הוא המצוה הכבודה הלו להתיר אותך מיגון ואת בתך יחידתך מכבלי העיגון. אולם נחוץ לפני לקחת מכתבי עוז ומליצות מכל רבני ארץ גאוני הזמן אשר יתמכוני בכל מקום מדרך כף רגלי לעמוד לי לעזר למצוא את חתנך. או כי אמצאהו להפיל עליו רשתמו כי ישוב תוך משכנות לב הגביר אבי האשה. ויבחר לו עוד איש נאמן ויקר רוח כלבבו וגם מכתבי עוז מרבני הזמן בכל מקומותם למושבותם אסף וקיבץ אל ידם גם צדה נתן להם וכסף רב להוצאות הדרך ואלף אדומים לכל אחד הבטיח לתת משכורת כאשר יוציאו מחשבתם הרצוי לפעולות אדם. אלה השנים כתתו רגלם ללכת בכל ארבע כנפות הארץ. ומכתבי הרבנים מגלילות אלה קרבו חתימות יתר הרבנים מגלילות האחרות על כל מקום אשר מצאו מהלכם ללכת. וכולם פה אחד אשרו וקיימו כי באם המצא ימצא תחת שכני גוי או ממלכה כפר ופלך עיר ומדינה איש אשר כזה שמו פ' ב"פ הכהן כי שערורה עשה לעזוב את אשתו וינס לכן על כל אחד מישראל מוטל להגישו לנחושתיים עד כי ישיב לביתו או יתן גט פטורין ביד שלוחים אלה השנים. והנה הבא לטמא פותחין לו. זד יהיר הנזכר לאשר בערה כאש תאוותו בקרבו גם לילה לא ישן יום לשנה יום לשנה היו בעיניו כל עת נדודו בדרך ונלאה עד מהרה לעוף הלאה מעבר השני ונאש ממנו עוד לבקשו בכל גבול ישראל אך המתיק סוד בעצה רשע עם רעהו ההולך לרגלו לאמר הנה אלף אדומים יקבל כל אחד מאתנו בעבודתו. ומה בצע בשטף העת כי נניח לעבור. אם רחוק לבעל האשה מאתו ומקומו מי יודע. לכן הסכת שמע לי. הנה האלף לך יהי. גם אלפי תקח ותהי פי שנים ברוחך אלי למען תאמצני ותחזקני בתחבולות און להביא איזה גט פטורין מאיש מזמה יהי אשר יחי' אשר יכתוב ויחתם בעדי חתימה ובעדי מסירה מב"ד חשוב ונשובה לביתנו. וישמע רעהו אליו לדבר הזה וירדו אל עיר אחת קטנה וימצא שם איש רע ובליעל נכון ותחבולות וידרשוהו וימצאוהו כי גר מתגורר הנהו עתה מקרוב בעיר ההיא. אין מכיר אותו ואת מעשהו אבותיו ושם עירו. ויתחרשו

פאר מקדושים

ויתחרשו אתו בלאט כי הוא יתן לידם גט פטורין עבור האשה פב"פ בעבור שיתנו לו עשרה אדומים או כפי אשר התפשרו עמו ויאות למו. ועד מהרה באו הני שלוחי סרסורי דעבירה אל הב"ד דשם ויפרשו את טענותיהם ויציקו כל מכתבי מליצותיהם מהרבנים גאוני הזמן למען יעמדו למו לעזר לקחת ג"פ מאיש הזה כי אשתו בת גביר רכה ועניה במבחר עלומי שנותיה ונס מאתה כשתי שנים לכן עליכם מורי הדת מוטלת המצוה הלזו לייסר אה הנבל הזה בשוטים עד כי יסור למשמעתכם, וכן הי' כי הנבל התהלך רצוא ושוב לפני חצר הב"ד וילך השליח ב"ד החוצה ויורו סרסורי אלה אל השליח ב"ד אל הנבל הזה לאמר הנה האיש אשר מבקשים אנחנו, וכאשר אמר לו השליח ב"ד קום נא ובא אחרי אל הרב כי קורא אליך ויסרב נגדו כדרך עזי מצח מה לו אל הרב דשם או מה לי כי יקראוני ובדברים רכים וקשים הובילוהו אל הרב ויבא ויעמוד לפניו והמה סדרו טענותיהם והני כחש בפניהם כי שומה היתה זאת מפייהם לבל יודה תיכף לבל יגלה ער מהרה מצימותיהם והרב נתייגע עד מאוד עד כי הוציא מפיהו ונשא אשתו אך לא במדינה זו אשר יאמרו אלה האנשים זולתי במדינה אחרת: ויוסיף להכביר עליו במלי דשמיא ובתוככת מוסר כי מה לך אם תעגן את אשתך הלא טוב לך כי תודה ותשלח לה ג"פ. וברוב עמל ותלאה הודה הנבל לדבריהם ונתפטר לפני הרב בכך וכך לתת ג"פ לבאי כחה ונכתב ונסדר הגט כהלכתו וניתן ביד האברך זד יהיר להוליכו: ויבוא לביתו עם השני אשר אתו הן המה שלוחי הגט וישמחו לראות שמחת הגביר וחדות לב בתו כי הותרה ממאסרה. ועוד מעט וישלח השליח לדבר עם הגביר ויגיד לו לאשה. ודעתו כבר הגיס אתה ומה גם לעת כזאת כי מאתו נצמח כל הטוב אך על ידו ויגיעתו לכן האשה הסכימה עד מאוד וגם אביה הגביר לא הניא אותה ויתקשר עם האברך בקישורי חיתון כחק ויקח את כתבי התנאים בידו ויסע אל הצדיק הגאון מוהר"ש מווינצן ויספר כל התלאה אשר מצאתהו עם חתנו וכל החסון והששון ויגד להרב כי נתקשר שנית עבור בתו: והיא מחותנה לאיש אברך משכיל מאוד: ויתן כתבי התנאים להרב הצדיק הגאון לקרא אותמו וישאל מי הוא החתן הלזה ואמר לו הגביר הוא הוא השליח אשר בעצמו חרף את נפשו זמן כביר עד כי השיג הגט פטורין עבור בתו: ויענהו הרב השידוך לא נכון בעיני ויקרא את התנאים פעמים ושלש וישב ויאמר הדברים לא לו יאירו ולכן הראה נא לי פטורין אשר הביא החתן הזה. ויראהו הג"פ. ויבט בו ויתבונן עת

מאתו נצמח כל הטוב אך על ידו ויגיעתו לכן האשה הסכימה עד מאוד וגם אביה הגביר לא הניא אותה ויתקשר עם האברך בקישורי חיתון כחק ויקח את כתבי התנאים בידו ויסע אל הצדיק הגאון מוהר"ש מווינצן ויספר כל התלאה אשר מצאתהו עם חתנו וכל החסון והששון ויגד להרב כי נתקשר שנית עבור בתו: והיא מחותנה לאיש אברך משכיל מאוד: ויתן כתבי התנאים להרב הצדיק הגאון לקרא אותמו וישאל מי הוא החתן הלזה ואמר לו הגביר הוא הוא השליח אשר בעצמו חרף את נפשו זמן כביר עד כי השיג הגט פטורין עבור בתו: ויענהו הרב השידוך לא נכון בעיני ויקרא את התנאים פעמים ושלש וישב ויאמר הדברים לא לו יאירו ולכן הראה נא לי גם הגט פטורין אשר הביא החתן הזה. ויראהו הג"פ. ויבט בו ויתבונן עת

ויתחרשו אתו בלאט כי הוא יתן לידם גט פטורין עבור האשה פב"פ. בעבור שיתנו לו עשרה אדומים או כפי אשר התפשרו עמו ויאות למו. ועד מהרה באו הני שלוחי סרסורי דעבירה אל הב"ד דשם ויפרשו את טענותיהם ויציקו כל מכתבי מליצותיהם מהרבנים גאוני הזמן למען יעמדו למו לעזר לקחת ג"פ מאיש הזה כי אשתו בת גביר רכה ועניה במבחר עלומי שנותיה ונס מאתה כשתי שנים לכן עליכם מורי הדת מוטלת המצוה הלזו לייסר אה הנבל הזה בשוטים עד כי יסור למשמעתכם. וכן הי' כי הנבל התהלך רצוא ושוב לפני חצר הב"ד וילך השליח ב"ד החוצה ויורו סרסורי אלה אל השליח ב"ד אל הנבל הזה לאמר הנה האיש אשר מבקשים אנחנו, וכאשר אמר לו השליח ב"ד קום נא ובא אחרי אל הרב כי קורא אליך ויסרב נגדו כדרך עזי מצח מה לו אל הרב דשם או מה לי כי יקראוני ובדברים רכים וקשים הובילוהו אל הרב ויבא ויעמוד לפניו והמה סדרו טענותיהם והני כחש בפניהם כי שומה היתה זאת מפייהם לבל יודה תיכף לבל יגלה ער מהרה מצימותיהם והרב נתייגע עד מאוד עד כי הוציא מפיהו כי נשא אשתו אך לא במדינה זו אשר יאמרו אלה האנשים זולתי במדינה אחרת: ויוסיף להכביר עליו במלי דשמיא ובתוככת מוסר כי מה לך אם תעגן את אשתך הלא טוב לך כי תודה ותשלח לה ג"פ. וברוב עמל ותלאה הודה הנבל לדבריהם ונתפטר לפני הרב בכך וכך לתת ג"פ לבאי כחה ונכתב ונסדר הגט כהלכתו וניתן ביד האברך זד יהיר להוליכו: ויבוא לביתו עם השני אשר אתו הן המה שלוחי הגט וישמחו לראות שמחת הגביר וחדות לב בתו כי הותרה ממאסרה. ועוד מעט וישלח השליח לדבר עם הגביר ויגיד לו לאשה. ודעתו כבר הגיס אתה ומה גם לעת כזאת כי מאתו נצמח כל הטוב אך על ידו ויגיעתו לכן האשה הסכימה עד מאוד וגם אביה הגביר לא הניא אותה ויתקשר עם האברך בקישורי חיתון כחק ויקח את כתבי התנאים בידו ויסע אל הצדיק הגאון מוהר"ש מווינצן ויספר כל התלאה אשר מצאתהו עם חתנו וכל החסון והששון ויגד להרב כי נתקשר שנית עבור בתו: והיא מחותנה לאיש אברך משכיל מאוד: ויתן כתבי התנאים להרב הצדיק הגאון לקרא אותמו וישאל מי הוא החתן הלזה ואמר לו הגביר הוא הוא השליח אשר בעצמו חרף את נפשו זמן כביר עד כי השיג הגט פטורין עבור בתו: ויענהו הרב השידוך לא נכון בעיני ויקרא את התנאים פעמים ושלש וישב ויאמר הדברים לא לו יאירו ולכן הראה נא לי פטורין אשר הביא החתן הזה. ויראהו הג"פ. ויבט בו ויתבונן עת

וזמן

פאר מקדושים

טו 29

וזמן כביר. ויוסף להגיד גט זה לא יאיר לעיני לספר כריתות אך לפתות עיני שכלו של הגביר כי יחזה גם הוא ברוח הקודש כי כולו שוא ושקר ואחותה בחיק השליח למען תכוינה רגליו זאת מן הנמנע ולא שת הגביר כולי האי לדברי הצדיק אשר אמר כי לא יכון בעיניו ההתקשרות והגט לא יאיר לספר כריתות בעיניו אך בקש מהרב הצדיק לברכו לשלום ויסע לדרכו ויהי כהפנותו שכמו ללכת אל דרכו ויאמר הרב בכל זאת אל תעשה החופה בלעדי וכאשר תשלח אלי עגלה מיוחדת אבא לסדר הקידושין והוא שב אל ביתו והגיד בשפה רפה את דברי הצדיק באזני כל, ובכל זאת תיכף אחר צ"א יום מזמנו של הגט היה יום המוגבל לעשות הנשואין בבל ישונה. ומה עשה הקב"ה נתן בלב בעל האשה כי יצא ממחבואו אשר היה נחבא שמה לתורה ועבודה כי גבר עליו יד העני והמחסור וילך למסעיו עד כי בא לווען כל מדיו קרועים טלאי על גבי טלאי ונעלות בלות ברגליו ויפתח דלתות אהלי הצדיק הגאון ויגש אליו ויחרד הצדיק לקראתו מי הביאך הלום שאלהו אחרי כי נודד היית במרחק רב כזה בעיר פלוני ומשם הלא כבר שלחת ג"פ לזוגתך. ויבהל האיש מאוד לקול דבריו ויען מי ראני שמה ומי הביא מאתי ג"פ לאשתי הלא בעיר פלוני בואך דרך זו קרובה אל המדינה הלזו ישבתי מאז הלכתי שמה ואחר עד עתה מעולם לא דרכתי אף באחת המסלות העולות לדרך הזה אשר יאמר אדמו"ר כי משם הובא מאתי גט פטורין ומאין יודע אדמו"ר את כל זאת. ויספר לו כי חותנו הביא לו הג"פ וגם כתבי תנאים אשר כבר התקשר עבור בתו ועוד מעט ותהי החתונה וישאלהו האברך שנית הגט בעצמו היה למראה עיני קדשו וישיבהו כן כן. ואף כתבי תנאים עם השני. הדברים האלה הדאיבו נפש האברך והלך יגון בלבבו. וישית הצדיק עצות בנפשו ויאמר אם אתה בעצמך תסע לעת כזאת לביתך כאשר תחשוב (כי האברך גלה אזני הצדיק כי אחרי אשר שבעה לה נפשו עמל ותלאה יקבל עליו בכל סבלות ובעבדות להיות בבית חותנו ולא להיות עוד נע ונד בפיזור הנפש) לא טוב. כי כחשם בפניך יענו לאמר כי אתה תאבה לבטל הגט למען קחת ממון מחותנך. אך שבה נא עמדי ימים אחדים ואל ירך לבבך והכל על בשלום. ויואל האברך לשבת בכלוב היגון ובמאסר התקוה בבית הרב הצדיק הגאון ימים אחדים והנה עגלת צב הובאה אל הצדיק שיסע להגביר על סידור קידושין ויעלה במרכבה ואת האברך בעל האשה לקח עמו לשרתהו שמה ויהי לו כמשמש ומי שת לבו בעת שמחה להביט בפני המשמש עד למאומה ועד הגיע רגע החופה לא דבר מאומה

וזמן כביר. ויוסף להגיד גט זה לא יאיר לעיני לספר כריתות אך לפתות עיני שכלו של הגביר כי יחזה גם הוא ברוח הקודש כי כולו שוא ושקר ואחותה בחיק השליח למען תכוינה רגליו זאת מן הנמנע ולא שת הגביר כולי האי לדברי הצדיק אשר אמר כי לא יכון בעיניו ההתקשרות והגט לא יאיר לספר כריתות בעיניו אך בקש מהרב הצדיק לברכו לשלום ויסע לדרכו ויהי כהפנותו שכמו ללכת אל דרכו ויאמר הרב בכל זאת אל תעשה החופה בלעדי וכאשר תשלח אלי עגלה מיוחדת אבא לסדר הקידושין והוא שב אל ביתו והגיד בשפה רפה את דברי הצדיק באזני כל, ובכל זאת תיכף אחר צ"א יום מזמנו של הגט היה יום המוגבל לעשות הנשואין בבל ישונה. ומה עשה הקב"ה נתן בלב בעל האשה כי יצא ממחבואו אשר היה נחבא שמה לתורה ועבודה כי גבר עליו יד העני והמחסור וילך למסעיו עד כי בא לווען כל מדיו קרועים טלאי על גבי טלאי ונעלות בלות ברגליו ויפתח דלתות אהלי הצדיק הגאון ויגש אליו ויחרד הצדיק לקראתו מי הביאך הלום שאלהו אחרי כי נודד היית במרחק רב כזה בעיר פלוני ומשם הלא כבר שלחת ג"פ לזוגתך. ויבהל האיש מאוד לקול דבריו ויען מי ראני שמה ומי הביא מאתי ג"פ לאשתי הלא בעיר פלוני בואך דרך זו קרובה אל המדינה הלזו ישבתי מאז הלכתי שמה ואחר עד עתה מעולם לא דרכתי אף באחת המסלות העולות לדרך הזה אשר יאמר אדמו"ר כי משם הובא מאתי גט פטורין ומאין יודע אדמו"ר את כל זאת. ויספר לו כי חותנו הביא לו הג"פ וגם כתבי תנאים אשר כבר התקשר עבור בתו ועוד מעט ותהי החתונה וישאלהו האברך שנית הגט בעצמו היה למראה עיני קדשו וישיבהו כן כן. ואף כתבי תנאים עם השני. הדברים האלה הדאיבו נפש האברך והלך יגון

בלבבו. וישית הצדיק עצות בנפשו ויאמר אם אתה בעצמך תסע לעת כזאת לביתך כאשר תחשוב (כי האברך גלה אזני הצדיק כי אחרי אשר שבעה לה נפשו עמל ותלאה יקבל עליו בכל סבלות ובעבדות להיות בבית חותנו ולא להיות עוד נע ונד בפיזור הנפש) לא טוב. כי כחשם בפניך יענו לאמר כי אתה תאבה לבטל הגט למען קחת ממון מחותנך. אך שבה נא עמדי ימים אחדים ואל ירך לבבך והכל על מקומו יבא בשלום. ויואל האברך לשבת בכלוב היגון ובמאסר התקוה בבית הרב הצדיק הגאון ימים אחדים והנה עגלת צב הובאה אל הצדיק שיסע להגביר על סידור קידושין ויעלה במרכבה ואת האברך בעל האשה לקח עמו לשרתהו שמה ויהי לו כמשמש ומי שת לבו בעת שמחה להביט בפני המשמש עד למאומה ועד הגיע רגע החופה לא דבר

פאר מקדושים

מאומה ולא הצמיח שום שיח והצדיק נתן שטר חוב על סך אלף אדומים בידו וצוה עליו בעת יוצג תחת חופתו. יחל לעשות צעקה גדולה לאמר שלם לי שטר חובך המגיע לי מאתך: ולא יתנהו לקדש האשה והנה כי כן העמד החתן תחת החופה והשושבינן הלכו אחרי הכלה להביאה ויצעק בעל האשה בקול גדול חי ד' אם אתן את האיש הזה לקדש אשה כל עוד לא ישלם לי את הסך אלף אדומים המגיע לי מאתו וצוה הצדיק להמתין עם החופה עד יוציא לאור משפטם. והנה כאשר צעק זה בקול גדול לשלם לו והחתן הכביר להכחישו וקפץ החתן בהתלהבות ונשבע אל הצדיק אדמו"ר הנה יום חופתי היום הזה יום סליחה על עוונותי ומחילה על פשעי וחי ד' אשבע אם ראיתי את האיש הזה מימי אנכי לא ידעתי ולא ראיתי בלתי היום ויחקרהו הצדיק וידרשהו זכור גא אולי לקחת מאתו הסך הלזה אשר הוא נושה בך חזקה אין אדם מעיז פנים לתבוע ממי שאינו מגיע לו. ויוסף שנית לישבע וגם בשלישית חי ד' אם ראו עיני את האיש הזה כל ימי. ואז חגר הרב הצדיק חמה וינף ידו ויך את החתן אחת הנה ואחת הנה ויאמר רשע העז איש רשע בפניו אם באמת לא ראית את האיש הזה מימך איך לקחת מאתו הגט פטורין אשר הבאת אל הכלה הלזו אשר עיניך נשאת בה והדברים אלה יצאו מפה קדוש הצדיק זי"ע. והנה קרבו כל בני המשפחה ויאתו הגביר וזוגתו גם האשה הכלה בעצמה והכירו את האיש הזה כי הוא בעלה ובאמת אשת איש היא ומעולם לא ראהו ולא ידעו השליח הזה ותרמית לבבו עד כה הביאהו. וד' לא יעזבנו כי בשאט נפש עשה הדבר הזה ועתה יגרש לבו:

מאומה ולא הצמיח שום שיח והצדיק נתן שטר חוב על סך אלף אדומים בידו וצוה עליו בעת יוצג תחת חופתו. יחל לעשות צעקה גדולה לאמר שלם לי שטר חובך המגיע לי מאתך: ולא יתנהו לקדש האשה והנה כי כן העמד החתן תחת החופה והשושבינן הלכו אחרי הכלה להביאה ויצעק בעל האשה בקול גדול חי ד' אם אתן את האיש הזה לקדש אשה כל עוד לא ישלם לי את הסך אלף אדומים המגיע לי מאתו וצוה הצדיק להמתין עם החופה עד יוציא לאור משפטם. והנה כאשר צעק זה בקול גדול לשלם לו והחתן הכביר להכחישו וקפץ החתן בהתלהבות ונשבע אל הצדיק אדמו"ר הנה יום חופתי היום הזה יום סליחה על עוונותי ומחילה על פשעי וחי ד' אשבע אם ראיתי את האיש הזה מימי אנכי לא ידעתי ולא ראיתי בלתי היום ויחקרהו הצדיק וידרשהו זכור גא אולי לקחת מאתו הסך הלזה אשר הוא נושה בך חזקה אין אדם מעיז פנים לתבוע ממי שאינו מגיע לו. ויוסף שנית לישבע וגם בשלישית חי ד' אם ראו עיני את האיש הזה כל ימי. ואז חגר הרב הצדיק חמה וינף ידו ויך את החתן אחת הנה ואחת הנה ויאמר רשע העז איש רשע בפניו

אם באמת לא ראית את האיש הזה מימך איך לקחת מאתו הגט פטורין אשר הבאת אל הכלה הלזו אשר עיניך נשאת בה והדברים אלה יצאו מפה קדוש הצדיק זי"ע. והנה קרבו כל בני המשפחה ויאתו הגביר וזוגתו גם האשה הכלה בעצמה והכירו את האיש הזה כי הוא בעלה ובאמת אשת איש היא ומעולם לא ראהו ולא ידעו השליח הזה ותרמית לבבו עד כה הביאהו. וד' לא יעזבנו כי בשאט נפש עשה הדבר הזה ועתה יגרש לבו: